

عنوان مقاله:

پاکی یا ناپاکی ذاتی انسان مشرک از منظر فقه امامیه

محل انتشار:

مجله انسان پژوهی دینی، دوره 20، شماره 49 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

زین العابدین نجفی - استادیار گروه فقه و حقوق مجتمع آموزش عالی شهید محلاتی (ره)

خلاصه مقاله:

یکی از مسایل مورد بحث نزد فقیهان امامیه، پاکی یا ناپاکی ذاتی انسان مشرک است. آنها می گویند: انسان مشرک، دارای ناپاکی ذاتی است و همانند سگ و خوک نجس العین می باشد، بلکه برخی از آنها در این مسئله ادعای اجماع و حتی ضرورت مذهب را نموده و دلایل متعددی از آیات و روایات برای اثبات ناپاکی ذاتی کافر که شامل انسان مشرک نیز می شود، اقامه کرده اند. در این پژوهش به روش توصیفی - تحلیلی و با گردآوری اطلاعات کتابخانه ای، ضمن بازخوانی کلمات فقها، دلایل یاد شده مورد بررسی قرار گرفته و اثبات گردیده که ادله یاد شده تمام نمی باشند، دلالت آیات مورد استناد بر ناپاکی ذاتی انسان مشرک تمام نیست، روایات مورد استناد نیز برخی از آنها از نظر سند، مخدوش بوده و برخی از نظر دلالت بر مدعا تمام نمی باشند، اجماع مورد ادعا نیز اولاً: از نظر تحقق، مشکوک است، ثانیاً: در مساله ای که این همه آیات و روایات، مطرح است، این اجماع مدرکی یا محتمل المدرکیه است، که در هر صورت حجت نیست، بنابراین ادله ای که اثبات ناپاکی ذاتی انسان مشرک اقامه شده اند، ناتمام و مخدوش می باشند، حال اگر در این مسئله، ضرورت مذهب، وجود داشته باشد، همان متبع خواهد بود و گرنه دلایل اقامه شده برای اثبات ناپاکی ذاتی انسان مشرک، تمام نمی باشد.

کلمات کلیدی:

انسان مشرک، ناپاکی ذاتی، ناپاکی مشرک، فقه امامیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2038024>

